

תקנות שירות המדינה (משמעת) (סדרי הדין של בית הדין),

תשכ"ד - 1963 1

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג - 1963, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הגשת תובענה

תחום שיפוט (תיקון: תשס"ג)

1. (א) שר המשפטים, בהתייעצות עם נציב השירות, רשאי לקבוע תחומי שיפוט גאוגרפיים לבית הדין למשמעת.
(ב) התובענה תוגש לבית הדין שבאזור שיפוטו נעברה העבירה או שבו נמצא מקום מגוריו של הנאשם.
(ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב), רשאי אב בית הדין, לבקשת נאשם או תובע ומטעמים שיירשמו, להחליט על העברת דיון מבית דין למשמעת שבו הוגשה התובענה, לבית דין למשמעת שבתחום שיפוט אחר.

הגשת תובענה (תיקון: תשס"ג)

- 1א. תובענה תוגש למזכירות בית הדין בארבעה עותקים ובמספר עותקים נוסף כמספר הנאשמים.

תוכן התובענה (תיקון: תשל"ז)

2. התובענה תוגש בטופס שבתוספת ותכיל פרטים אלה (להלן - **התובענה**):
 - (1) שם הנאשם, גילו ומענו;
 - (2) המשרד והיחידה בהם הוא מועסק;
 - (3) דרגתו ותואר משרתו;
 - (4) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת, הנסיבות, המקום והזמן;
 - (5) ציון הפסקה שבסעיף 17 לחוק, שעל פיה מואשם הנאשם, ולענין סעיף 17(2) - פירוט הנוהג, החוק, התקנה או ההוראה שבאי-קיומה מואשם העובד;
 - (6) שמות עדי התביעה ומעניהם.

צירוף פסק דין (תיקון: תשס"ג)

3. ניתן בענין העומד לדיון לפני בית הדין למשמעת, פסק דין בהליכים פליליים נגד הנאשם, יצורף פסק הדין.

צירוף אישומים ונאשמים (תיקון תשל"ז, תשס"ג)

4. (א) מותר לצרף בתובענה אחת כמה אישומים, בין אם הם מבוססים על אותן עובדות ובין אם הם מבוססים על עובדות שונות ובלבד שכל אישום יצויין בנפרד ויפורטו בו מהותו והוראת החוק החלה עליו.
(ב) מותר להאשים בתובענה אחת כמה נאשמים בין כצדדים לעבירת המשמעת ובין בדרך אחרת.

הפרדה לפני תחילת הדיון

5. אב בית הדין רשאי להורות, לפני תחילת הדיון, על הפרדת אישומים או על הפרדת דינם של נאשמים המואשמים בתובענה אחת.

הפרדה על-ידי בית הדין

6. בית הדין רשאי, בכל שלב מהשלבים שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני או בנאשם פלוני שנכלל בתובענה.

תובענה חדשה בהפרדת הדיון

7. הורה אב בית הדין או בית הדין על הפרדת הדיון, יקבע אם תוגש תובענה אחרת בשל האישום שהדיון בו הופרד או נגד הנאשם שדיונו הופרד או לאו.

פגם בתובענה

8. לא תיפסל תובענה עקב כל פגם בה, אם לדעת בית הדין, אין בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם; אולם ראשי בית הדין לדחות את הדיון למועד אחר וליתן הוראות כפי שימצא לנכון כדי להסיר את החשש.

המצאת תובענה

9. העתק התובענה יומצא לנאשם, לפי מענו או באמצעות המשרד בו הוא מועסק.

עיון בחומר הראיות (תיקון: תשנ"ט)

10. (א) הוגשה תובענה, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה המצוי בידי התובע והנוגע לתובענה שהוגשה ולהעתיקו.
(ב) נאשם רשאי לבקש מבית הדין שאליו הוגשה התובענה להורות לתובע להתיר לו עיון בחומר שלטענתו הוא חומר חקירה שלא הועמד לעיונו.
(ג) בקשה לפי תקנת משנה (ב) תידון בפני אב בית הדין למשמעת בשבתו כדן יחיד.
(ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית הדין בלבד.
(ה) אין בהוראות תקנה זו כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א - 1971.

דרכי העיון וההעתיקה (תיקון: תשנ"ט)

10א. עיון בחומר החקירה או העתיקה ממנו יהיו במשרד התובע או במקום אחר שהתובע הועיד לכך, ובמעמד אדם שהתובע מינה, דרך כלל או לענין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתיקה ייעשו בהתאם לחוק ולהוראות התובע.

פרק שני: הליכים לפני הדיון

הודעה לתובע ולנאשם (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

11. הוגשה תובענה ונתמנה מותב בית הדין אשר ידון בה וכן נקבע מקום הדיון ומועד תחילתו, תימסר על כך הודעה לתובע ולנאשם לא יאוחר משבעה ימים לפני תחילת הדיון.

תיקון תובענה על-ידי תובע (תיקון: תשס"ג)

12. תובע רשאי, בהודעה לבית הדין, בכל עת עד לתחילת הדיון, לתקן תובענה, להוסיף עליה או לגרוע ממנה; בית הדין ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.

תיקון תובענה (תיקון תשכ"ח, תשס"ג)

13. בית הדין רשאי, בכל שלב מהשלבים שלאחר תחילת הדיון, לתקן כתב תובענה לפי בקשת התובע, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שתינתן לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

חזרה מאישום (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

14. תובע רשאי בכל עת לאחר תחילת ההליך, ולפני מתן פסק הדין לגבי כל הנאשמים או לגבי חלקם, לחזור בו מתובענה או מאישום שבה.

תוצאות ביטול התובענה (תיקון: תשס"ג)

15. חזר בו התובע מתובענה או מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית הדין, בהחלטה בכתב, את האישום; חזר בו לאחר מכן, שלא בשל פרישתו של הנאשם משירות המדינה, יזכה בית הדין את הנאשם מאותו אישום או מהתובענה כולה.

הזמנת עדים

16. בית הדין רשאי, לפי בקשת בעל הדין, להזמין כל אדם להעיד בפניו, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת לדיון; כן רשאי בית הדין להזמין עדים מטעמו.

המצאת מסמכים

17. בית הדין רשאי, לבקשת בעל דין, או מטעמו, הכל כאמור בתקנה 18, להורות לעד שהוזמן או לכל אדם אחר להמציא לבית הדין תוך המועד שיקבע, מסמכים הנמצאים ברשותו.

רציפות הדיון (תיקון: תש"ל, תשס"ג)

18. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית הדין לדחות מפעם לפעם את מועד תחילת הדיון או המשכו, כפי הצורך; הוחל בגביית הראיות, ימשיך בית הדין בדיון במועדים סמוכים זה לזה ככל הניתן.

פרק שלישי: הליכי הדיון

סימן א': תחילת הדיון (תיקון: תשס"ג)

תוצאות אי התייצבות צד לדיון (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

18. לא הופיעו, בתחילת הדיון או בהמשכו, נאשם או תובע שהוזמנו, רשאי בית הדין לדחות את הדיון למועד אחר, ואם לדעת בית הדין לא היה הצדק סביר לאי הופעתו - רשאי בית הדין להמשיך בדיון בהעדרו.

קריאת התובענה (תיקון: תשס"ג)

19. בתחילת הדיון יקרא בית הדין את כתב התובענה לנאשם.

הסברת התובענה ותרגומה (תיקון: תשס"ג)

20. (א) נראה ליושב ראש בית הדין כי הנאשם לא הבין את התובענה, יסביר לו את תוכנה או יורה להסביר לו את תוכנה בלשון המובנת לו.
(ב) נתברר לבית הדין שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.

טענות מקדמיות

21. לאחר קריאת התובענה רשאי הנאשם או בא כוחו לטעון טענות מקדמיות.

דיון בטענה מקדמית

22. נטענה טענה מקדמית, יחליט בה בית הדין לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; וכן רשאי הוא להשהות את מתן החלטתו עד לשלב אחר של הדיון; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין לתקן את התובענה או לבטלה.

טענות מקדמיות בשלב מאוחר

23. לא טען הנאשם או בא כוחו בשלב זה טענה מקדמית, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בכל שלב אחר של הדיון; אולם לגבי טענה מקדמית של חוסר סמכות, פגם או פסול בתובענה, או שאין התובענה מגלה עבירה, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין.

תשובת הנאשם לתובענה

24. לא בוטלה התובענה עקב טענה מקדמית יישאל הנאשם אם הוא מודה באשמה או בעובדות.

תוצאות אי כפירה

25. עובדה שהנאשם לא כפר בה בהודעתו לבית הדין - יראו אותה כמוכחת, זולת אם החליט בית הדין שלא לראותה כך.

תוצאות כפירה (תיקון תשכ"ח, תשנ"ג)

26.

(א) כפר הנאשם בעובדה הנטענת בתובענה, או שלא כפר בה ובית הדין החליט שלא לראותה כמוכחת, רשאי בית הדין לבקש ממנו תגובה מפורטת לתובענה.
(ב) בית הדין רשאי, בהחלטתו לענין חיוב הנאשם או זיכוי, ולענין גזר הדין, להביא בחשבון את העובדה שהנאשם סירב למסור גירסתו בענין, או שקיימת סתירה בין גירסתו לבין הגירסה העולה מראיות הנאשם; הוראה זו אינה באה לגרוע מסמכות בית הדין להביא בחשבון לענין זה עובדות אחרות.

הבהרת טענות הנאשם

27. בשלב תשובת הנאשם רשאי בית הדין, והתובע ברשות בית הדין, לשאול את הנאשם שאלות לשם הבהרת טענותיו או סתירות בהן בלבד אך לא יחקר עליהן.

הודעה על ידי הנאשם (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

28. עד לתחילת הדיון רשאי הנאשם למסור הודעתו לבית הדין כאמור בתקנה 24 וגירסתו כאמור בתקנה 26(א) בכתב, ואם עשה כן דינם כדיון הודעה וגירסה הנמסרים בפני בית הדין; הודעה כאמור תימסר בשני עותקים שאחד מהם יומצא על ידי בית הדין לתובע.

חזרה מהודיה

29. בית הדין רשאי להרשות לנאשם, בכל שלב של הדיון עד למתן פסק הדין, לחזור בו מהודיה באשמה או בעובדה ולכפור בהן, וכן רשאי הוא לדרוש הוכחת אשמה או עובדה אף שהנאשם הודה בה או לא כפר בה.

הודיה של חלק מהנאשמים

30. צורפו בתובענה אחת נאשמים אחדים וחלק מהם הודה בכל האישומים, או שרואים אותם כמוכחים לגביהם, רשאי בית הדין להרשיעם מיד וליתן גזר הדין, או להשהות את ההרשעה ומתן גזר הדין עד להכרעת דינם של יתר הנאשמים.

סימן ב': פרשת התביעה וההגנה

פרשת התביעה

31. אם לאחר תשובת הנאשם מוטלת על התביעה חובת הוכחה, יפתח התובע בהבאת ראיות לאישומים בהם כפר הנאשם, אולם רשאי הוא, לפני שיביא ראיותיו, לומר דברי פתיחה לתובענה.

תוצאות טענת אין להשיב אשמה (תיקון: תשס"ג)

32. עם סיום פרשת התביעה רשאי הנאשם או בא כוחו לטעון כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה, והתובע רשאי להשיב על הטענה; קיבל בית הדין את טענת הנאשם - יזכהו מן האשמה.

פרשת ההגנה

33. סיים התובע הבאת ראיותיו, ולא זוכה הנאשם מכוח טענה כאמור בתקנה 32 רשאי הנאשם להביא ראיותיו ורשאי הוא, לפני שיביא ראיותיו, לומר דברי פתיחה.

המועד למסירת עדות על ידי הנאשם

34. רצה הנאשם למסור עדות או הודעה יעשה כן בתחילת פרשת הגנתו, אולם רשאי בית הדין להרשותו למסור הודעה ועדות בשלב אחר.

ראיות מטעם בית הדין

35. רשאי בית הדין לשמוע עד שהזמין מטעמו, ואפילו כבר נשמעה עדותו, ולהורות על באת כל ראיה אחרת.

ראיות נוספות

36. בית הדין רשאי להרשות לבעלי הדין להביא ראיות לסתור נקודות שנתעוררו בראיות בעל הדין שכנגד או של בית הדין ואשר בעל הדין המבקש לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר מהודאתו בהן לאחר סיום פרשת התובע.

ראיות לסתור ראיות נוספות (תיקון: תשס"ג)

37. הביא בעל דין ראיות נוספות כאמור בתקנה 36, רשאי בעל הדין שכנגד או בא כוחו להביא ראיות לסתור אותן.

סיכומים

38. בתום שמיעת הראיות, או אם לא היה צורך בכך לאור תשובת הנאשם, רשאים התובע, ואחריו הנאשם, להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה.

סימן ג': עדויות, אמרות (תיקון: תשס"ג)

חקירת עדים על ידי בעלי הדין

39. אם לא הורה בית הדין על סדר אחר יהא עד נחקר תחילה על ידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת.

סדר חקירת עדים של נאשמים אחדים

40. נכללו בתובענה אחת נאשמים אחדים, יקבע בית הדין את סדרי חקירת העדים והסיכומים.

עד עויין (תיקון: תשכ"ח)

40א. קבע בית הדין כי עד שנקרא על ידי בעל דין הוא עד עויין לאותו בעל דין - בין מפני שמסר בבית הדין עדות הסותרת עדותו בפני חוקר ובין מטעם אחר - רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו על ידי בעלי הדין האחרים.

זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים (תיקון: תשכ"ח)

440. היה לבית הדין יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות הנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.

עדות בכתב (תיקון: תשס"ג)

440. עדות בכתב תהא קבילה כראיה בהליכים שמתנהלים בבית הדין, אם מתן העדות הוכח על ידי העדותו בעל פה בבית הדין של נותנה ושניתנה הזדמנות לחקרו חקירה נגדית, ואולם עדות בכתב תהא קבילה בלא העדה כאמור, אם בעלי הדין הסכימו לכך.

הוכחת אמרה של נאשם (תיקון: תשס"ג)

440. אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה; נרשמה האמרה בכתב והנאשם חתם עליה או קיים אותה באופן אחר, מותר להוכיחה בעדות על כך ממי שהיה נוכח באותו מעמד; אמרה שנרשמה כאמור מותר להוכיחה אף בתצהיר בכתב של מי שהיה נוכח באותו מעמד, אם הנאשם מיוצג וסנגורו מסכים לכך.

הודאת נאשם (תיקון: תשס"ג)

440. עדות על הודאת נאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודאה ובית הדין שוכנע שההודאה היתה חופשית ומרצון.

אזהרת עד (תיקון: תשס"ג)

140.
(א) עד שעומד להעיד לפני בית הדין, מזהירים אותו תחילה בלשון המובנת לו, כי עליו להעיד אמת ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן.
(ב) העד ישיב כי הבין את האזהרה, וכי הוא מתחייב לעשות כן.

מינוי עד מומחה (תיקון: תשס"ג)

240.
(א) בית הדין רשאי, מטעמים שיירשמו, למנות מיזמתו עד מומחה בענין הדורש דעה מקצועית או חישוב לצורך הבהרת חומר הראיות שלפניו.
(ב) עדותו של עד מומחה תינתן בכתב וכן תינתן הזדמנות לצדדים לחקור אותו חקירה נגדית או להביא ראיות מטעמם.

גביה מוקדמת של עדות (תיקון: תשס"ג)

440. בית הדין רשאי לאחר הגשת כתב תובענה, לבקשתו של תובע או נאשם, לגבות עדות של אדם לאלתר, אם ראה כי העדות חשובה לבירור העובדות, וכי יש יסוד סביר להניח שאי אפשר יהיה לגבותה במהלך הדיון, או אם נמצא חשש שאמצעים פסולים יניאו את העד מלמסור עדות אמת במהלך הדיון.

עובדות שנקבעו בפסק דין

41. עובדה שהוכחה בבית משפט או בבית דין אחר רשאי בית הדין לראותה כמוכחת בפניו לכאורה אם הוגש העתק מאושר של פסק הדין שבו נקבעה אותה העובדה.

עדות מטעם בית הדין

42. נקרא עד להעיד מטעם בית הדין תינתן לבעלי הדין הזדמנות לחוקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע בית הדין.

מקום גביית עדות

43.

(א) בית הדין רשאי לגבות עדות בכל מקום שימצא לנכון וכן לבקר בכל מקום כדי לברר עובדות הנוגעות לאשמה, ובלבד שהתובע והנאשם הוזמנו כדין למקום גביית העדות.
(ב) בית הדין רשאי לחקור עד בכל שלב משלבי מתן עדותו ולערוך עימות עדים.

עדות נאשם

44. הנאשם רשאי להעיד בעצמו ואם עשה כן דינו, לענין חקירתו, כדין כל עד אחר.

חקירת עד

45. בחקירת עד בבית הדין, לא ירשה בית הדין חקירה אשר, לדעת בית הדין, אינה לענין ואינה הוגנת ובפרט לא ירשה בית הדין חקירה שיש בה משום עלבון, הפחדה, התעיה או ביוש שאינם לענין ואינם הוגנים.

העדת נפגע בעבירת מין (תיקון: תשס"ג)

45א.

(א) בסעיף זה, "עבירת מין" - עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח1998-, או לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז1977-, או התנהגות בעלת אופי מיני, שאינה הולמת עובד ציבור - הכל על פי האמור בתובענה נגד הנאשם.
(ב) בית הדין לא ירשה חקירה בדבר עברו המיני של הנפגע בעבירת מין, אלא אם כן ראה מטעמים שיירשמו, כי איסור החקירה עלול לגרום לנאשם עיוות דין.
(ג) בית הדין רשאי להורות, בין מיזמתו ובין לבקשת תובע, לפני מתן העדות או במהלכה, שמתלונן ימסור את עדותו שלא בנוכחות הנאשם אלא בנוכחות סגורו, אם נוכח שמסירת העדות בנוכחות הנאשם עלולה לפגוע במתלונן או לפגום בעדות; עדות שלא בנוכחות נאשם תינתן מחוץ לאולם בית המשפט, באמצעות מערכת טלוויזיה במעגל סגור, או בכל דרך אחרת שתמנע מן העד לראות את הנאשם.
(ד) בית הדין לא יחליט כאמור בתקנת משנה (ב), אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם ונעשו הסידורים הדרושים כדי לאפשר -
(1) לבית הדין - לצפות בעד, להאזין לו ולהציג לו שאלות בזמן אמת בכל מהלך העדות;
(2) לנאשם - לצפות בעד או להאזין לו ולשמור על קשר עם סניגורו, בכל מהלך העדות, ולהציג לעד שאלות באמצעותו בזמן אמת, במהלך החקירה הנגדית.
(ה) בית הדין רשאי להורות שדיון בענין עדות באופן האמור, יתבצע שלא בנוכחות העד.
(ו) בקשת תובע, כאמור בתקנת משנה (ב), תוגש בכתב למזכירות בית הדין הדין בתובענה לא יאוחר מארבעה עשר ימים לפני המועד הקבוע לתחילת שמיעת פרשת התביעה, אלא אם כן קבע בית הדין תקופה קצרה ממנה.

סימן ג1: הכרעת דין (תיקון: תשס"ג)

החלטת בית הדין בתום הבירור (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

46. מצא בית הדין, בתום בירור האשמה שיש בראיות שהיו לפניו כדי הוכחת האשמה רשיע בה את הנאשם בפסק-דינו. בית הדין רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב התובענה, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

פסק הדין בכתב (תיקון: תשכ"ח, תשל"ז)

47. בית הדין יתן את פסק-דינו בכתב, ועדת מיעוט תצוין בפסק הדין וכן תמצית נימוקה. פסק-הדין יכיל הרצאה תמציתית של נושא התובענה, ממצאי בית הדין לגבי העובדות המהותיות, השאלות המשפטיות שעמדו להכרעה, ההחלטה ונימוקה. אולם אם בתום בירור האשמה, וכל עוד בית הדין יושב לדין, החליט בית הדין על זיכוי הנאשם מאשמה, רשאי הוא להודיע על הזיכוי בעל פה וללא נימוקים, ולמסור את נימוקי הזיכוי בכתב לבעלי הדין במועד אחר; החליט בית הדין על זיכוי הנאשם במועד מאוחר יותר, רשאי הוא למסור את החלטתו ונימוקה בכתב לבעלי הדין.

שימוע פסק הדין או מסירתו

48. בית הדין רשאי לקרוא את פסק-דינו בפני בעלי הדין שהתייצבו או לשלוח העתקים מאושרים ממנו בדואר רשום לנאשם ולתובע.

בקשה להוצאות ההגנה (תיקון: תשכ"ח)

48א. בקשה לתשלום הוצאות ההגנה על פי סעיף 36 לחוק תוגש לבית הדין מיד לאחר קריאת החלטתו, ואם לא נקראה בפני הנאשם - תוך שבעה ימים לאחר מסירתה לנאשם.

סימן ד': גזר הדין

ראיות לקביעת מידת העונש (תיקון: תשמ"א, תשס"ג)

49. (א) הורשע הנאשם - רשאי התובע תחילה, ואחריו נציג המשרד בו מועסק הנאשם, שנקבע על-ידי מנהלו הכללי, ולאחריו הנאשם, להביא ראיות שיש בהן ענין לקביעת אמצעי המשמעת.
(ב) בתקנה זו, "המנהל הכללי", לגבי עובדי מערכת בתי המשפט לרבות עובדי לשכות ההוצאה לפועל ובתי הדין לעבודה - מנהל בתי המשפט שנתמנה על פי סעיף 82(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

סיכומים לענין העונש

50. בתום הבאת הראיות רשאי התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין אמצעי המשמעת וכן רשאים הם להביע דעתם על אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנאשם; נציג המשרד בו מועסק הנאשם רשאי אף הוא להביע דעתו על אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנאשם לפני סיכום הנאשם בשלב שיורה בית הדין.

גזר הדין (תיקון: תשכ"ח, תשל"ז)

51. לאחר הסיכומים לענין אמצעי המשמעת יקבע בית הדין את אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנאשם כגזר הדין; גזר הדין יכיל את פרטיו האישיים של הנאשם, פרטים על שירותו הנוגעים לענין, תמצית הטענות שהועלו והראיות שהובאו לגבי אמצעי המשמעת, את אמצעי המשמעת שהוטל והנימוקים להטלתו; בית הדין יקרא את גזר-דינו בפני בעלי הדין שהתייצבו; לא התייצבו בעלי הדין יצורף גזר הדין לפרוטוקול ללא שימועו.

הודעה על זכות לערער (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

52. כתום שימוע גזר הדין יסביר בית הדין לצדדים את זכותו לערער על פסק הדין של בית הדין ויודיע לו המועד להגשת הערעור, אם יש לו זכות ערעור לפי סעיף 43(א) לחוק. כן יודיע בית הדין לנאשם, אם החליט על פיטוריו מיד, על זכותו לבקש עיכוב הביצוע לפי סעיף 43(ב) לחוק, ואם היה הנאשם מושעה יודיע לו על זכויותיו לגבי משכורתו לפי סעיפים 53 ו-54 לחוק; נעדר הנאשם מן הדיון בשעת שימוע גזר הדין, או שלא היה שימוע, יירשמו הודעות בית הדין, כאמור, בגזר הדין.

בקשה לעיכוב-ביצוע, לאי-ניכוי הכנסה ולתשלום משכורת (תיקון: תשכ"ח)

52א. בקשה לעיכוב ביצוע פיטורים, שלא לנכות הכנסה, ולתשלום משכורת, לפי סעיפים 43(ב), 53 ו-54 לחוק, בהתאמה, תוגש לבית הדין מידע עם קריאת גזר הדין, ואם לא נקרא בפני הנאשם, תוך שבעה ימים מיום מסירתו לנאשם, לפני החלטתו בענין, יתן בית הדין הזדמנות לנאשם ולתובע להשמיע טענותיהם.

פרק רביעי: סדרי הדיון בערעור על החלטה של ועדת משמעת

ערעור לבית הדין (תיקון: תשס"ג)

53. ערעור לפי סעיף 28(א)(2) או סעיף 29 לחוק (להלן בפרק זה - **ערעור**) יוגש בהודעה בכתב ובארבעה עותקים למזכירות בית הדין למשמעת שבו הוגשה התובענה.

משיב בערעור

54. בערעור לפי סעיף 28(א)(2) לחוק יהיה משיב העובד ובערעור לפי סעיף 29 לחוק - מי שהשר הממונה על העובד מינה לענין סעיף 22 לחוק.

תוכן הודעת ערעור

55. הודעת הערעור תכיל את:

- (1) שם המערער;
- (2) שם המשיב;
- (3) מספר התיק של ועדת המשמעת;
- (4) נימוקי הערעור.

צירוף החלטה

56. להודעת הערעור יצורף העתק של החלטת ועדת המשמעת.

חזרה

57. מערער רשאי לחזור בו מערעורו בהודעה לאב בית הדין; לאחר התחלת הדיון רשאי הוא לחזור בו מערעורו ברשות יושב ראש בית הדין.

איחוד ערעורים

58. הוגשו על החלטת ועדת משמעת ערעור על ידי יותר מבעל דין אחד - יאוחדו ויישמעו כאחד; אולם אם היו הערעורים על ידי נאשמים אחדים ולא היה ערעור לפי סעיף 28 (א)(2) לחוק - רשאי בית הדין לצוות על הפרדתם ולשמעם בנפרד.

העברת חומר הדיון (תיקון: תשכ"ח)

59. הוגש ערעור יועבר פרוטוקול ועדת המשמעת לבית הדין על ידי המנהל הכללי של המשרד בו מועסק הנאשם.

תיקון נימוקי הערעור

60. בעל דין רשאי לתקן נימוקי ערעורו בכל שלב לפני התחלת הדיון; לאחר מכן הוא רשאי לעשות כן ברשות בית הדין.

נוכחות

61. הדיון בערעור יהיה בפני המערער והמשיב, אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב ללא הצדק סביר, רשאי בית הדין לדון בערעור שלא בפניו.

סדר הטענות בערעור

62. בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב; באיחוד ערעוריהם של העובד ושל הנציב יטען תחילה העובד ואחריו הנציב או בא כוחו, זולת אם הורה בית הדין על דרך אחרת; באיחוד ערעוריהם של עובדים אחדים, יקבע בית הדין את סדר הטענות ביניהם; יכול בית הדין להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל הדין האחר.

ראיות (תיקון: תשכ"ח)

63. היה בית הדין סבור שהדבר דרוש לעשיית צדק, רשאי הוא לקבל, לפי בקשת מערער, או מיזמתו, ראיות נוספות שלא הובאו בפני ועדת המשמעת; הובאו ראיות כאמור, רשאי בית הדין להרשות למשיב, ואם הובאו מיזמת בית הדין - למערער ולמשיב, להביא ראיות נוספות מטעמם.

פסק הדין (תיקון: תשכ"ח)

64. בתום הדיון בערעור, רשאי בית הדין לעשות אחת מאלה והוראות תקנות 50 ו- 51 יחולו לפי הענין:

- (1) לדחות את הערעור;
- (2) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות החלטת ועדת המשמעת או לבטלה וליתן אחרת במקומה או להחזיר את הענין לוועדת המשמעת, בצירוף הוראות.

דחיית ערעור על אף טענה שנתקבלה

65. בית הדין רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה מהטענות שנטענו בו, אם הוא סבור כי לא נגרם עיוות דין.

הרשעה באישום שונה

66. בית הדין רשאי לחייב נאשם בעבירה שונה מזו שהורשע בה בועדת משמעת, ובלבד שאשמתו בה מתגלית מן הראיות ובית הדין יתן לו הזדמנות להתגונן.

אמצעי משמעת בערעור (תיקון: תשכ"ח)

67. לא יטיל בית הדין בערעור אמצעי משמעת חמור מזה שועדת משמעת היתה מוסמכת להטיל על הנאשם.

פרק חמישי: סדרי הדיון בדיון חוזר

הגשת הבקשה

68. בקשה לקיום דיון חוזר לפי סעיף 56 לחוק (להלן בפרק זה - **הבקשה**) תוגש בכתב לאב בית הדין בארבעה עותקים.

תוכן הבקשה

69. הבקשה תכיל -
- (1) את שם המבקש ;
 - (2) את מספר תיק בית הדין שבו נדון המבקש ;
 - (3) את נימוקי הבקשה.

צירוף החלטה

70. לבקשה יצורף העתק מהחיוב בדיון וגזר הדין של בית הדין.

המצאה למשיב והערות

71.

(א) הוגשה בקשה על ידי היועץ המשפטי לממשלה יומצא העתק ממנה לנשפט ולנציב השירות ; מת העובד הנשפט, יומצא העתק מהבקשה לאחד מן הזכאים האחרים כאמור בסעיף 57 לחוק, שהוא תושב ישראל וידוע מקום הימצאו.

(ב) הוגשה בקשה על ידי הנדון יומצא העתק ממנה ליועץ המשפטי לממשלה.

(ג) מי שהומצא לו העתק מהבקשה לפי תקנה זו, רשאי, תוך שלושים יום מיום קבלת ההעתק, למסור לאב בית הדין את חוות דעתו בכתב עליה והעתק מחוות הדעת יומצא למבקש באותו זמן.

איחוד בקשות

72. הוגשו בקשות אחדות לקיום דיון חוזר באותו ענין, רשאי אב בית הדין להחליט על איחוד הבקשות.

פרטים נוספים

73. אב בית הדין בדונו בבקשה, רשאי לצוות על התובע להגיש לו, במועד שקבע לכך, פרטים נוספים ומפורטים יותר לטענה שבחוות דעתו או בבקשתו, הכל לפי הענין.

חזרה מבקשה לדיון חוזר

74. מגיש בקשה לקיום דיון חוזר (להלן בפרק זה - **המבקש**), רשאי לחזור בו מבקשתו בכל שלב של הדיון בה עד למתן ההחלטה עליה.

החלטה בבקשה

75. אב בית הדין יחליט בבקשה לפי המסמכים שהוגשו לו והוא רשאי לדרוש מהמבקש פרטים נוספים

הרכב בית הדין (תיקון: תשס"ג)

75א. הרכב בית הדין שימונה בדיון חוזר יהא, במידת האפשר, שונה מן ההרכב שמונה בדיון הראשון.

סדרי הדיון (תיקון: תשס"ג)

76. בדיון חוזר יחולו סדרי הדיון הנוהגים בדיון על פי תובענה, ובית הדין יקיים את הדיון כאילו הנדון מואשם לפניו בתובענה שהוגשה נגדו בראשונה.

החלטה לאחר שמיעת טענות

77. בית הדין ידון בדבר לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדיון להשמיע טענותיהם, ולהביא ראיות ולחקור עדים שהתייצבו לפני בית הדין, הכל בסדר שיקבע בית הדין.

סטיה מסדרי דין

78. בדיון החוזר רשאי בית הדין לקבל כראיה עדות שנגבתה ונרשמה בבית הדין בדיון הראשון.

פרק ששי: בקשה לביטול ולעיכוב ביצוע של החלטות ועדת משמעת

הגשת הבקשה

79.

(א) בקשה לביטול אמצעי משמעת שהחליטה עליהם ועדת המשמעת וכן בקשה לעיכוב הביצוע של אמצעי משמעת כאמור בסעיף 28(א)(1) לחוק (להלן בפרק זה - **הבקשה**), תוגש לאב בית הדין במספר עותקים העולה בארבעה על מספר הנאשמים.
(ב) על פי הוראות אב בית הדין יומצא העתק מהבקשה לכל נאשם, והוא רשאי להשיב לבקשה בכתב תוך שבעה ימים מהיום שהומצא לו העתק ממנה; העתק משובתו יומצא לנציב השירות באותו זמן.

הדין בבקשה (תיקון: תשס"ג)

80. בית הדין יחליט בבקשה ובתשובה לאחר שניתנה הזדמנות לנציב או לנציגו ולנאשם להשמיע דברם.

פרק שביעי: הוראות שונות

איסור הפרעה

81. המפריע לדיוני בית הדין לעיני בית הדין, רשאי בית הדין להורות על הרחקתו.

חילוקי דעות

82. בית הדין יחליט ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג אמצעי המשמעת או מידתו, רואים חבר בית הדין שהציע את אמצעי המשמעת או את מידת אמצעי המשמעת החמורים ביותר, לפי הסדר שהם מנויים בסעיף 34 לחוק, כאילו הצטרף לדעתו של חבר בית הדין שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו; אולם הציע חבר בית הדין פרסום החלטת בית הדין, כולה או מקצתה, יקבע יושב ראש בית הדין לענין זה את מידת חומרתה וגזר הדין ויקבע בהתאם כאמור.

רישום החלטות (תיקון: תשכ"ח)

83. כל החלטה של בית הדין תירשם בפרוטוקול הנרשם לפי תקנה 86; פסק הדין וגזר הדין, וכן החלטות לפי סעיפים 28, 36, 43(א), 44(ב), 53, 54 או 59 לחוק או לפי תקנה 88 ייחתמו על ידי חברי בית הדין ויצויין בהם תאריך חתימתם; נבצר מחבר בית הדין לחתום, ירשום יושב ראש בית הדין את הסיבה לדבר ויחתום על כך.

המצאת פסק דין וגזר דין (תיקון: תשכ"ח)

84. העתק מפסק הדין, ואם הורשע הנאשם - גם העתק מגזר הדין, יומצאו לבעלי הדין.

שינוי בהרכב בית הדין (תיקון: תשכ"ח, תשס"ג)

85. (א) נבצר מאחד מחברי בית הדין להמשיך בדיון או לסיים אותו, יקבע אב בית הדין חבר אחר במקומו; בית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיע לפני שינוי ההרכב.
(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) מותר לקרוא פסק דין או גזר דין שנחתמו בידי כל חברי בית הדין, אף אם נבצר מאחד או משניים מחברי בית הדין להיות נוכחים בשעת השימוע.

פרוטוקול

86. מהלך הדיון בכל הליך לפני בית הדין יירשם בדרך שיורה אב בית הדין (להלן - הפרוטוקול).

טעויות סופר (תיקון: תשכ"ח)

87. רשאי בית הדין ומשנסתיים הדיון בפניו - אב בית הדין, על פי בקשת בעל דין או חבר בית הדין או מיזמתו לתקן כל טעות סופר בהחלטה של בית הדין או לתקן שגיאות שנפלו מתוך פליטת קולמוס או השמטה מקרית. נעשה התיקון על פי בקשת חבר בית הדין או מיזמת אב בית הדין משנסתיים הדיון - יובא התיקון לידיעת בעלי הדין.

אי-רישום פרוטוקול

88. בית הדין רשאי להורות על אי-רישום בפרוטוקול, או על מחיקה מהפרוטוקול, של ענין הנוגע, לדעתו, בבטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; לפני תום הדיון רשאי בעל-דין לבקש מבית הדין לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו.

מסירת פרוטוקול (תיקון: תשס"ג)

89. העתק מהפרוטוקול יומצא לתובע ולנאשם אלא אם החליט ראש המותב החלטה אחרת לגבי כל הפרוטוקול או חלק ממנו.

סדרי דין באין הוראות (תיקון: תשכ"ח)

89א. בכל ענין של סדר הדין בפניו שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית הדין בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית משפט צדק.

פגמים שאינם פוגמים בדין (תיקון: תשכ"ח)

89ב. ליקוי טכני בעריכתו של מסמך הנערך לפי החוק או לפי תקנות אלה, אין בו כדי לפגום בתקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית הדין כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדיון למועד אחר, או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש.

המצאה (תיקון: תשס"ג)

90. כל מסמך שיש להמציא לפי תקנות אלה, למעט המצאה לבית הדין, תהיה המצאתו ביד או בדואר רשום לפי מען המגורים או בדרך אחרת שאישר אב בית הדין.

פעולות הסניגור

91. כל פעולה שהנאשם רשאי או חייב לעשותה לפי תקנות אלה, רשאי לעשותה במקומו סניגורו, חוץ מהודיה באשמה.

המזכיר

92. אב בית הדין ימנה מזכיר לבית הדין; מתפקידו יהיה לעזור לבית הדין בניהול הפרוטוקול, במשלוח מסמכים, המצאתם וקבלתם, ולעשות פעולות אחרות, הכל לפי הוראות אב בית הדין.

תיאומים לגבי עובדי גופים מבוקרים (תיקון: תשכ"ה, תשכ"ו, תשס"ג)

92א. בתקנות אלה -
"אב בית הדין" - לרבות ממלא מקומו;
"משרד" -

- (1) לגבי עובד שירות התעסוקה כמשמעותו בחוק שירות התעסוקה, תשי"ט - 1959 - שירות התעסוקה;
- (2) לגבי עובד המוסד לביטוח לאומי כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד - 1953 - המוסד לביטוח לאומי.
- (3) לגבי עובד המוסד לבטיחות ולגיהות כמשמעותו בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, תשי"ד - 1954 - המוסד לבטיחות ולגיהות;
"המנהל הכללי" -
- (1) לגבי עובד שירות התעסוקה - מי שהוסמך על-ידי שר העבודה;
- (2) לגבי עובד המוסד לביטוח לאומי - המנהל הכללי של המוסד לביטוח לאומי או מי שהוסמך על ידיו;
- (3) לגבי עובד המוסד לבטיחות ולגיהות - מי שהוסמך על-ידי שר העבודה.

סמכויות משלימות של אב בית הדין (תיקון: תשס"ג)

- 93.
- (א) מקום שמסורה סמכות לבית הדין לפי החוק, לרבות סמכות לעשות פעולה משפטית, שבית הדין נדרש לעשותה - תהא הסמכות מסורה, כל עוד לא הורכב הרכב בית הדין בידי אב בית הדין.
 - (ב) משנקבע הרכב בית הדין, מסורה לראש ההרכב או לאב בית הדין, בתיאום עם ראש ההרכב, כל סמכות שתהא דרושה לניהולם התקין של הדיונים.

השם (תיקון: תשס"ג)

94. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (משמעת) (סדרי הדין של בית הדין), התשכ"ד - 1963".

תוספת

(תקנה 2)

טופס תובענה

פרקליט המדינה או בא כוחו
נציב שירות המדינה או בא כוחו

התובע

נגד

הנאשם

(שם המשפחה והשם הפרטי)

הגיל

המשרד והיחידה בהם הוא מועסק : _____

תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת, כל עבירת משמעת בנפרד, את נסיבותיה,
מקומה וזמנה עם הציון כי בכך עבר הנאשם עבירת משמעת לפי סעיף 17 _____

(ציון את הפיסקה) לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג - 1963,
ולענין סעיף 17(2) - פירוט הנוהג, החוק, התקנה או ההוראה שבאי-קיומה מואשם העובד :

חתימת התובע

תאריך

שמות עדי התובע :

(1)

(2)

(3)